

Αφιερωμένο στην μνήμη των ανδρών που εκτελέστηκαν στην **Σφαγή των Καλαβρύτων** (ή και Ολοκαύτωμα των **Καλαβρύτων**) κατά τη διάρκεια της Κατοχής, στις 13 Δεκεμβρίου του 1943, από στρατιώτες της άθλιας γερμανικής 117ης Μεραρχίας Καταδρομών.

του Ι. Κυριαζόγλου

Ξεκίνησε ο χαμογελαστός Ήλιος εκείνη την ρόδινη αυγή
Να πάρει το τρένο για το Δεκεμβριανό ταξίδι του στην Δύση
Αλλά ο φρικτός κατακτητής τον γέμισε με πολύ μεγάλη θλίψη
Που έζησε των Καλαβρύτων την πιο μαύρη, μαρτυρική καταστροφή

Όλοι οι γνήσιοι, αρχέτυποι ήρωες μας, με μια μεγάλη ιαχή
Έπεσαν στο κόκκινο χώμα με ένα φωτοστέφανο στην ψυχή
Ψάλλοντας με υπερηφάνεια, δυνατές φωνές, δόξα και τιμή
Της Ελλάδας μας τον εθνικό ύμνο για την ειρήνη και την ζωή

Κι' έτσι, απ' του εχθρού τα πιο θανατηφόρα πολυβόλα, χτυπημένοι
Άφησαν τα σπίτια τους και τον τόπο τους, και την φωτιά να θεριεύει
Με τα σιωπηλά δάκρυα και το αίμα τους, να ποτίζεται όλη γύρω η φύση
Κι' η αιματοβαμμένη τους σφαγή, την συλλογική μας μνήμη, για πάντα, να
σφραγίζει